

การประเมินโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสู่งานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนลันตาราชประชาอุทิศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตราง กระบี่
The Evaluation of English Skills Development for Careers Project for Grades 4-6 Students at Lanta Rachpracha U-Tit School under the Secondary Educational Service Area Office Trang Krabi

จิราภรณ์ ทองเพ็ง¹, สมปอง รักษาธรรม², นพรัตน์ ชัยเรือง³
Jiraporn Thongpeng¹, Sompong Raksatham², Nopparat Chairueang³

บทคัดย่อ

การประเมินโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสู่งานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนลันตาราชประชาอุทิศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตราง กระบี่ ได้ประยุกต์แนวทางการประเมินของ Stufflebeam โดยประเมิน 7 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านความยั่งยืนและด้านการถ่ายโยงความรู้ กลุ่มตัวอย่างในการประเมินคือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผู้ประกอบการ/หัวหน้างานและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 44 คน เลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณเป็นแบบสอบถามและเชิงคุณภาพเป็นแบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยระหว่างเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพพบว่า ด้านบริบท มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โครงการมีความพร้อมในการดำเนินงานและบริหารจัดการ ด้านปัจจัยนำเข้า มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แหล่งเรียนรู้ เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านกระบวนการ มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก กิจกรรมนั้นทำให้นักเรียนได้นำทักษะที่มีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ด้านผลกระทบมีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก นักเรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ด้านประสิทธิผลมีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ ด้านความยั่งยืนมีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก การบริหารจัดการโครงการสามารถเป็นแบบอย่างให้กับโรงเรียนอื่นได้ และด้านการถ่ายโยงความรู้ มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โครงการสามารถเป็นแบบอย่างของโครงการให้กับโรงเรียนอื่นหรือผู้ที่สนใจ

คำสำคัญ : การประเมินโครงการ, พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ, ภาษาอังกฤษสู่งานอาชีพ

Abstract

The English skills development for careers project for grades 4-6 students at Lanta Rachpracha U-Tit School under the Secondary Educational Service Area Office Trang Krabi was evaluated by using Stufflebeam technique in 7 aspects including context, input, process, impact, effectiveness, sustainability, and transportability. 44 subjects were administrators,

¹ นางสาวจิราภรณ์ ทองเพ็ง, Miss. Jiraporn Thongpeng, E-mail: Thongpengkob@gmail.com

² ดร.สมปอง รักษาธรรม, Dr. Sompong Raksatham, E-mail: sompong_rak@nstru.ac.th

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพรัตน์ ชัยเรือง, Assistant Professor Dr. Nopparat Chairueang, E-mail: nopparat_cha@nstru.ac.th

teachers, hotel operators, and grade 4-6 students selected by purposive sampling technique. The instruments used for quantitative and qualitative data collection were questionnaires and interview forms. The research findings showed that, for context, the overall suitability of the project was at high level in terms of operation and management. For input, the overall suitability was at high level. Learning resources enhanced students' learning. For process, the overall suitability was at high level. Activities enhanced students' application of skills. For impact, the overall suitability was at high level. Students were able to apply knowledge and experiences into their daily life. For effectiveness, the overall suitability was at high level. Students were able to communicate in English. For sustainability, the overall suitability was at high level. The project management could be a model for other schools. For transportability, the overall suitability was at high level. The project could be a model project for other schools and those interested in the project.

Keywords : Project evaluation, Develop English skills, English for Careers

1. บทนำ

ภาษาต่างประเทศนั้นมีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อชีวิตประจำวัน เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารการแสวงหาความรู้การประกอบอาชีพ เพื่อให้ตระหนักถึงความหลากหลายและมุมมองของสังคมโลก ตามที่ได้กล่าวไว้ในหลักสูตรสถานศึกษาปี 2551 ว่าการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้นมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็น เครื่องมือสำคัญ ในการติดต่อสื่อสารการประกอบอาชีพ และการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลกตามข้อความดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงความสำคัญ ในการใช้ ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารเพื่อให้เข้ากับความต้องการของสังคมปัจจุบันประเทศไทยมีการ ติดต่อสื่อสารกับต่างประเทศมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นการติดต่อเพื่อการค้าหรือเพื่อสร้างสัมพันธไมตรี ด้านต่าง ๆ การใช้ภาษาในการสื่อสารจึงมีความสำคัญ เป็นอย่างมากเป็นที่น่าสังเกตว่าหลาย ๆ โรงเรียนได้ให้ความสำคัญกับ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น และตามหลักสูตรสถานศึกษาปี 2551 ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับการพูด เพื่อการ สื่อสารไว้ว่า นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลองที่ เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคมได้จากข้อความดังกล่าวเป็นเพียงหนึ่งในความสำคัญเท่านั้นและในการพัฒนาศักยภาพทางการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนนั้น ควรมีการพัฒนาให้ครบทั้งสี่ด้านคือ ทางด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน (ประเทือง ใจหาญ, 2556) นอกจากทักษะการฟังที่มีความสำคัญแล้ว ทักษะการพูดก็เป็นอีกทักษะหนึ่งที่ทุกโรงเรียนให้ ความสำคัญซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ ปีพุทธศักราช 2539 ที่มุ่งเน้น และให้ความสำคัญทางด้านทักษะการพูด โดยให้เริ่มมีการจัดการเรียนการสอน ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับความสามารถในการพูดหรือ การใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นผู้เรียนบางคนมีพื้นฐานและความสามารถในการใช้ภาษาได้ เป็นอย่างดี แต่สำหรับบางคนนั้น มีความสามารถทางด้านการใช้ภาษาพอประมาณ สาเหตุจาก ความรู้พื้นฐานทางภาษาของแต่ละคนมีความแตกต่างกันนั่นเอง ดังนั้นกลวิธีทางการสื่อสารจึงเข้า มามีบทบาทและมีความสำคัญ เป็นพิเศษสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ดังที่ แฟร์ช และแคสเปอร์ (Faerch & Kasper, 2000) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาที่สองใช้กลวิธีทางการ สื่อสารแบบต่าง ๆ ในการสื่อสารภาษาอังกฤษ แต่ถึงแม้ว่า จะมีการใช้กลวิธีทางการสื่อสารแล้วก็ตามนักเรียนก็ยังคงมีข้อผิดพลาดทางการใช้ภาษา หากครูผู้สอนสามารถทราบถึงข้อผิดพลาดหรือ กลวิธีที่นักเรียนใช้ก็จะสามารถช่วยแก้ปัญหาในการใช้ภาษา

ของนักเรียนได้ง่ายขึ้น ดังนั้นครูผู้สอน วิชาภาษาอังกฤษจึงจำเป็นและควรให้ความสำคัญต่อกลวิธีทางการสื่อสารที่นักเรียนใช้เพื่อเป็นการ พัฒนาศักยภาพทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อเป็นพื้นฐานให้นักเรียนสามารถใช้ ภาษาในระดับสูงต่อไป

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของโรงเรียนลันตาราชประชาอุทิศ ซึ่งขออธิบายบริบทโรงเรียนลันตาราชประชาอุทิศ คือโรงเรียนตั้งอยู่ในอำเภอเกาะลันตา ถือเป็นอีกหนึ่งโรงเรียนที่มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้ความสนใจเข้ามาท่องเที่ยว เข้ามาเยี่ยมชมโรงเรียนและเข้าพักในโรงแรมกันมาก การใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนจึงมีความจำเป็นในการพัฒนาในการสื่อสาร และเนื่องจากโรงเรียนลันตาราชประชาอุทิศ มีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว รวมทั้งการจัดการเรียนสอนที่เน้นนักเรียนได้ปฏิบัติลงพื้นที่สู่การปฏิบัติที่เป็นจริง จึงได้จัดทำโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสู่งานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนลันตาราชประชาอุทิศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ ด้านอาชีพขึ้น ซึ่งโครงการดังกล่าวนี้สอดคล้องกับนโยบาย รัฐบาล ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน ยุทธศาสตร์ที่ 3.1 พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต จุดเน้นเชิงนโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการผลิต พัฒนากำลังคน และสร้างความสามารถในการแข่งขัน ข้อ 2.1 การยกระดับมาตรฐาน พัฒนาหลักสูตร สื่อ และครูด้านภาษา กลยุทธ์สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านอาชีพให้กับนักเรียนในโรงเรียนลันตาราชประชาอุทิศ และเพื่อให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านการอบรมตามการประเมินโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสู่งานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ของโรงเรียนลันตาราชประชาอุทิศสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพและดำเนินชีวิตประจำวันได้และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ของให้มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น การประเมินโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสู่งานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนลันตาราชประชาอุทิศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ โดยการประเมินครั้งนี้ได้ประยุกต์แนวทางการประเมินของ Daniel L. Stufflebeam โดยประเมิน 7 ด้านคือ ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) ด้านผลกระทบ (Impact) ด้านประสิทธิผล (Effectiveness) ประเมินด้านความยั่งยืน (Sustainability) และด้านการถ่ายโยงความรู้ (Transportability) ซึ่งเป็นรูปแบบวิธีที่เหมาะสมสำหรับการประเมินโครงการที่ดำเนินการไปแล้วระยะหนึ่ง เพราะเป็นการประเมินที่มีการวางแผนการประเมินและวิธีการดำเนินการอย่างชัดเจนรัดกุมเป็นระบบ การประเมินโครงการถือว่าเป็นแนวทางการวิจัยเชิงประเมินรูปแบบหนึ่งที่มีความเหมาะสมกับการประเมินโครงการที่สะท้อนการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานที่นำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงให้ดีขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อประเมินด้านบริบท ประเมินเกี่ยวกับ ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงตามโครงการกับความต้องการของสถานประกอบการและความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงตามโครงการกับจุดมุ่งหมายการจัดกิจกรรม

2.2 เพื่อประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น ประเมินเกี่ยวกับการวางแผนและเตรียมการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ความพร้อมด้านผู้เรียน ความพร้อมของสถานประกอบการ ความพร้อมของสถานศึกษาและงบประมาณในการดำเนินการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

2.3 เพื่อประเมินด้านกระบวนการดำเนินงาน ประเมินเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงของโครงการ ซึ่งประกอบด้วยขั้นเตรียมการ ขั้นดำเนินการ ขั้นสรุปประเมินผลการการเรียนรู้

จากประสบการณ์จริง และการประเมินความเหมาะสมเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้ จากประสบการณ์จริงของโครงการและการจัดกิจกรรมของโครงการ

2.4 เพื่อประเมินด้านผลกระทบ ประเมินเกี่ยวกับ ผลที่เกิดขึ้นกับคนในชุมชนและสถานศึกษา ประกอบด้วย ความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ภาพลักษณ์และการเป็นที่รู้จักของคนในชุมชนที่มีต่อสถานศึกษา และการจัดกิจกรรมในโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสู่งานอาชีพของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ของโรงเรียนลันตาราชประชาอุทิศที่ใช้ในการประกอบอาชีพ

2.5 เพื่อประเมินด้านประสิทธิผล ประเมินเกี่ยวกับ ผลที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ของโครงการ ประกอบด้วย ความรู้ในการใช้ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อ สนทนาสื่อสารกับบุคคลอื่น ความสามารถในการบริหารจัดการ การสร้างช่องทางในการประกอบอาชีพอิสระของตนเอง การเพิ่มทักษะ ประสบการณ์ ความเชื่อมั่นในการออกไปประกอบอาชีพและปฏิบัติงานในชุมชนของนักเรียน และความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องกับโครงการ

2.6 เพื่อประเมินด้านความยั่งยืน ประเมินเกี่ยวกับ การต่อยอดองค์ความรู้ของผู้คนในชุมชน สถานประกอบการและนักเรียนที่ได้รับการเข้าร่วมโครงการในด้านการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ รวมถึงการต่อยอดความเข้มแข็งของเศรษฐกิจชุมชน

2.7 เพื่อประเมินด้านการถ่ายทอดความรู้ ประเมินเกี่ยวกับ ผลที่เกิดขึ้นในระดับบุคคลและระดับชุมชน ประกอบด้วย การนำความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวัน ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ หรือขยายองค์ความรู้ไปสู่ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม สามารถช่วยเหลือคนในชุมชนและถ่ายทอดความรู้ให้กับคนในชุมชนของตนเองและชุมชนอื่นๆ

3. ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรผู้ให้ข้อมูลเชิงปริมาณ ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ประกอบการ และนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 44 คน โดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประชากรผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน กลุ่มที่ 2 คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 10 คน เป็นแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง (Structured Interview) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือ 2 ประเภทประกอบด้วย แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้ 1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา บทความ ข้อคิดเห็นทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโครงการ 2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเครื่องมือวิจัย 3. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาวิเคราะห์ และสร้างเครื่องมือฉบับร่างให้ตรงกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาของการประเมินโครงการ 4. นำร่างแบบสอบถามการประเมินโครงการที่สร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและขอคำแนะนำ พร้อมปรับปรุงแก้ไข 5. นำร่างแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ 6. นำร่างแบบสอบถามที่ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) 7. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่หาคุณภาพแล้วไปจัดพิมพ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์เกณฑ์สัมบูรณ์จากการกำหนดเกณฑ์การผ่านของผู้เชี่ยวชาญ โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จากนั้นนำค่าเฉลี่ยที่ได้ เปรียบเทียบกับเกณฑ์สัมบูรณ์ที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญเป็นรายข้อ

และแปลผลการประเมินและหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ยของแบบสอบถาม ในส่วนที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

4. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า 1. ด้านบริบทของการประเมินโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสู่งานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนลันตาราชประชาอุทิศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตราง กระบี่ มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และจากการสัมภาษณ์ พบว่าโครงการมีความพร้อมในการดำเนินงาน สถานศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในโครงการฯ จึงทำให้การบริหารจัดการโครงการฯ เกิดความพร้อมในด้านต่าง ๆ ที่สนับสนุนต่อการจัดการเรียนการสอน

2. ด้านปัจจัยนำเข้าของการประเมินโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสู่งานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนลันตาราชประชาอุทิศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตราง กระบี่ มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และจากการสัมภาษณ์ พบว่าปัจจัยนำเข้า (Input) ส่วนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน แหล่งเรียนรู้ แหล่งศึกษาค้นคว้า สืบค้นข้อมูลที่พร้อมบริการนักเรียนตลอดเวลา

3. ด้านกระบวนการของการประเมินโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสู่งานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนลันตาราชประชาอุทิศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตราง กระบี่ มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และจากการสัมภาษณ์ พบว่ากิจกรรมโครงการนั้นทำให้นักเรียนได้นำทักษะที่มีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ การจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลาย กระตุ้นให้นักเรียนใช้ ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน สร้างปฏิสัมพันธ์และแรงจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ ดีมากยิ่งขึ้น

4. ด้านผลกระทบของการประเมินโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสู่งานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนลันตาราชประชาอุทิศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตราง กระบี่ มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และจากการสัมภาษณ์ พบว่าผลกระทบ (Impact) การนำผลการดำเนินงานไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในส่วนของนักเรียนสามารถ นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ มีความกล้าแสดงออกมากขึ้น เกิดความมั่นใจสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้

5. ด้านประสิทธิผลของการประเมินโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสู่งานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนลันตาราชประชาอุทิศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตราง กระบี่ มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และจากการสัมภาษณ์ พบว่านักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารมากขึ้น ทำให้ผลที่เกิดขึ้นตอบสนองความต้องการของผู้ปกครองนักเรียน รวมไปถึงการบรรลุตามจุดประสงค์ที่วางไว้ของโครงการจึงทำให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ๆ

6. ด้านความยั่งยืนของการประเมินโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสู่งานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนลันตาราชประชาอุทิศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตราง กระบี่ มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และจากการสัมภาษณ์ พบว่าแนวปฏิบัติของการบริหารจัดการโครงการสามารถเป็นแบบอย่างให้กับโรงเรียน อื่นได้ และโครงการการมีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนจึงส่งผลให้เกิดความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น และ 7. ด้านการถ่ายโยงความรู้ของการประเมินโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสู่งานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนลันตาราชประชาอุทิศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตราง กระบี่ มีความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และจากการสัมภาษณ์ พบว่าการถ่ายทอดส่งต่อในประเด็น ความสำเร็จของ โครงการที่สามารถเป็นแบบอย่างของโครงการให้กับโรงเรียน

อื่นหรือผู้ที่สนใจ การบริหารจัดการโครงการที่สามารถเป็นแบบอย่างให้กับโครงการอื่นและโรงเรียนอื่นได้เป็นอย่างดี มาจากผลของการปฏิบัติงาน

5. อภิปรายผลการวิจัย

5.1. จากผลการประเมินโดยรวมของโครงการพบว่ามีความเหมาะสม ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวคิดของสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2557) ที่กล่าวถึง แนวทางการประเมินถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ผู้ประเมินต้องพิจารณาเพื่อต้องการทราบผลจากสภาพความเป็นจริงให้ครอบคลุมและตอบสนองความต้องการของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้มากที่สุดซึ่งสุวิมล ว่องวาณิช (2558) ได้กล่าวว่า การประเมินโครงการเป็นกระบวนการที่ทำให้ทราบถึงสัมฤทธิ์ผลของโครงการ ข้อมูลที่ได้จากการประเมินโครงการเป็นตัวช่วยในการตัดสินใจว่า โครงการดังกล่าวนั้นสมควรได้รับการขยายงาน สนับสนุนให้คงอยู่ต่อไปหรือสมควรระงับการดำเนินการการประเมินจะต้องให้ได้ข้อมูลที่ช่วยผู้บริหารตัดสินใจในการเลือกหนทางปฏิบัติในการแก้ไขปัญหา

5.2. จากผลการประเมินบริบทของโครงการพบว่ามีความเหมาะสม ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวคิดของ เยาวดีรางชัยกุล วิบูลย์ศรี (2560) อธิบายว่า การประเมินบริบทเป็นการประเมินก่อนที่จะลงมือดำเนินโครงการใด ๆ มีจุดมุ่งหมายเพื่อกำหนดหลักการและเหตุผลรวมทั้งเพื่อพิจารณาความจำเป็นที่จะต้องจัดทำโครงการดังกล่าว การชี้ประเด็นปัญหาตลอดจนการพิจารณาความเหมาะสมของเป้าหมายของโครงการสอดคล้องกับแนวคิดของ (Stufflebeam.2000) ในด้านบริบทที่ประเมินความชัดเจนและความเหมาะสมเป็นไปได้ของเป้าหมาย และในส่วนของนักประเมินก็ต้องใช้ผลการประเมินบริบทเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ได้อย่างเหมาะสมและมีความสัมพันธ์กับแผนงานโครงการหรือสิ่งที่แทรกแซงและสอดคล้องกับ สร้อยเพชร ชารินทร์ (2556) ได้ประเมินโครงการพัฒนาวินัยเด็กและเยาวชนโรงเรียนโคกสำโรง อำเภอสวรรคภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาด้านบริบท (Context) มีความเหมาะสมเป็นไปได้ในทิศทางเดียวกัน โดยคำนึงถึงความพร้อมของบริบทที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนจึงสามารถกำหนดแผนงาน วัตถุประสงค์และเป้าหมายได้อย่างเหมาะสม

5.3. จากผลการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input) ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมาก ซึ่งพบว่า การประเมินในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามกำหนดการของโครงการนั้น ได้แก่ ความพร้อมของ ครูผู้สอน การรับนักเรียนเข้าโครงการ ซึ่งทางโรงเรียนได้มีการดำเนินการตามโครงการ มีการตรวจสอบถึงความพร้อม รวมไปถึงการคัดเลือกนักเรียนเข้าโครงการที่ต้องมีคะแนนและความโดดเด่นในรายวิชาภาษาอังกฤษ จึงทำให้ผลของการประเมินมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนได้ดูแลในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน เช่น สื่อ วัสดุ อุปกรณ์อาคารและสถานที่ มีความทันสมัยเพียงพอต่อความต้องการ ในการดำเนินงานต่าง ๆ เพราะเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สนับสนุนและเอื้อต่อการดำเนินงานของโครงการให้มีประสิทธิภาพ ตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เยาวดี รางชัยกุล วิบูลย์ศรี (2560) ที่กล่าวว่า การประเมินปัจจัยเป็นการประเมินเพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสม ความเพียงพอของ ทรัพยากรที่จะใช้ในการดำเนินโครงการ

5.4. จากผลการประเมินกระบวนการ (Process) ในภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากความเหมาะสมในส่วนของการจัดการเรียนการสอนการติดตามการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนตลอดจนกิจกรรมตามโครงการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนได้มุ่งการบริหารงานไปที่ผลสำเร็จของนักเรียน

ซึ่งโรงเรียนได้ดำเนินการตามนโยบายของสำนัก คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนและครู พัฒนาคุณภาพ การศึกษา ตลอดจนพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการใหม่ มีการนิเทศ กำกับ ติดตามครูผู้สอน เพื่อคุณภาพของผู้เรียนทุกภาคเรียน จัดการเรียนการสอนในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ให้นักเรียน มีวิสัยทัศน์และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็นพลโลก (World Citizen) รวมไปถึงการจัด กิจกรรมโครงการฯ ที่โรงเรียนเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ จึงจัดให้ นักเรียน ได้ใช้ภาษาอังกฤษจริงนอกห้องเรียนจึงมีกิจกรรมโครงการฯเกิดขึ้นตามแนวคิดของ สุพัตร์ พิบูลย์ (2561) ที่กล่าวถึง การประเมินกระบวนการ เป็นการศึกษาว่าอุปสรรคของการดำเนินการโครงการ รวมไปถึงอะไรที่ทำให้โครงการสำเร็จ สารสนเทศที่ได้จากการประเมิน กระบวนการช่วยให้ผู้บริหารทราบความก้าวหน้าเพื่อกำกับ ดูแลการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินโครงการและแนวคิดของ รัตนะ บัวสนธ์ (2558) ที่กล่าวถึง การประเมิน กระบวนการว่า การดำเนินกิจกรรมต่างๆ เป็นไปตามที่ตั้งเป้าไว้ การได้รับสารสนเทศจากการประเมิน กระบวนการ สามารถนำไปประกอบการตัดสินใจในโครงการให้สามารถดำเนินต่อไปและบรรลุ วัตถุประสงค์

5.5. จากผลการประเมินผลกระทบ (Impact) ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมาก พบว่า ผลที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนและการดำเนินงานของโครงการ ที่ทำให้โครงการมีประสิทธิภาพ ในส่วนของผลการจัดการเรียนการสอน นักเรียนมีความกล้า แสดงออกสามารถใช้ทักษะภาษาอังกฤษได้ดี การจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ที่ทางโรงเรียนจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ใช้ทักษะ ทั้ง 4 ทักษะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการฟัง พูด ซึ่งมีโอกาสได้ใช้มากกว่า เช่น การจัดกิจกรรมโครงการฯ นอกห้องเรียน ให้นักเรียนได้มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นและเกิดความมั่นใจ ในการใช้ตามแนวคิดของมาเรียม นิลพันธุ์ (2556) กล่าวถึง การประเมินผลกระทบไม่ว่า จะเป็นทางบวกหรือลบ ล้วนแล้วแต่เป็นผลกระทบทั้งสิ้นซึ่ง สอดคล้องกับฐานิดา พาราษฎร์ (2559) ได้ประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2553 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ในด้าน ผลกระทบพบว่า จัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนเพื่อให้ได้เข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้แสดงออก ตลอดจนการสร้างความสนใจเมื่อประสบความสำเร็จ

5.6. ผลการประเมินประสิทธิผล (Effectiveness) ในภาพรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โครงการฯ บรรลุและตอบสนองความต้องการของผู้ปกครอง นักเรียน รวมไปถึงการบริหารงานตามโครงการ ผลสัมฤทธิ์ที่เพิ่มสูงขึ้น ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานในทุกปีการศึกษา และผล การสอบวัดผลความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่นักเรียนสามารถต่อยอดไปใช้ในระดับที่สูงขึ้นต่อไป สอดคล้องกับ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของมาเรียม นิลพันธุ์ (2557) การประเมินประสิทธิผล (Effectiveness Evaluation) คือการประเมินผลการดำเนินงานว่าสอดคล้องหรือบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการที่ตั้งไว้หรือไม่ มากน้อยเพียงใดและสอดคล้องกับทฤษฎีของ เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2560) ที่กล่าวไว้ว่า ประสิทธิภาพ ของการประเมินที่จำเป็นสำหรับโครงการบริการทั่วไปจะช่วยให้โครงการเหล่านี้ สามารถดำเนินการ ได้อย่างสอดคล้องกับสภาวะการของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โครงการที่เื้ออำนวยการพัฒนาท้องถิ่นหรือ โครงการที่เป็น ตัวกำหนดเกณฑ์สำคัญสำหรับประกันโครงการขนาดใหญ่ระดับชาติที่จะไม่ต้องสูญเสีย ทรัพยากร ที่มีอยู่อย่างจำกัดโดยไม่จำเป็น การดำเนินโครงการบริการสังคมนั้น จะไม่มุ่งแต่เพียงความสำเร็จ ของโครงการเท่านั้น

5.7. จากผลการประเมินความยั่งยืน (Sustainability) ในภาพรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสิ่งที่ทำให้โครงการฯ ประสบผลสำเร็จคือการบริหารจัดการ โครงการฯที่กำหนดหน้าที่

ที่ชัดเจน ทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จและการคงไว้ซึ่งผลผลิตของโครงการฯ ในแต่ละปีทำให้โครงการที่รู้จักกันมากยิ่งขึ้น ซึ่งความสอดคล้องกับทฤษฎีของ รัตนะ บัวสนธ์ (2558) ที่กล่าวไว้ว่า การประเมินด้านความยั่งยืน เป็นการประเมินโดยตั้งคำถามว่า แนวทางการปฏิบัติอย่างเป็นระบบ หรือเป็นทางการเกี่ยวกับการนำโครงการไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จอย่างยั่งยืนคืออะไร คำถาม ดังกล่าวมุ่งพิจารณา ประเมินความคงอยู่หรือความต่อเนื่องในการทำโครงการที่ประสบผลสำเร็จไปใช้ รวมถึงวิธีการในการรักษาไว้ซึ่งความสำเร็จของโครงการดังกล่าว พิสนุ พงศ์ศรี (2558) ได้กล่าวถึง กระบวนการตัดสินใจคุณค่าของโครงการ ในระยะหนึ่งระยะใดหรือทุกระยะ โดยนำสารสนเทศจากการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อตัดสินใจจัดทำโครงการ ทดลอง หรือนำร่อง ปรับเปลี่ยน ระบุ ขยายผลหรือยกเลิกโครงการ

5.8. จากผลการประเมินการถ่ายโยงความรู้(Transportation) ในภาพรวม มีความ เหมาะสม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินงานของโครงการฯ สามารถเป็นแบบอย่างให้กับโครงการฯ อื่นอีกหลายโครงการฯ และยังเป็นแบบอย่างของการดำเนินงานจนทำให้เป็นรู้จักในโรงเรียนต่าง ๆ นักเรียน สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากโครงการฯ ไปต่อยอดในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งความสอดคล้อง กับทฤษฎีของรัตนะ บัวสนธ์ (2558) ที่กล่าวไว้ว่า การประเมินการถ่ายทอดส่งต่อ เป็นการประเมินโดยตั้ง คำถามว่า มีการนำโครงการหรือสิ่งแทรกแซงที่ประสบความสำเร็จไปประยุกต์หรือปรับปรุงใช้ในที่อื่นๆ หรือไม่ สมคิด พรหมจักษ์ (2558) ได้กล่าวว่า ประโยชน์ของโครงการ คือ ช่วยให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเข้าใจและ ความล้มเหลวของโครงการเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจและวินิจฉัยว่าจะดำเนินงานโครงการในช่วงต่อไปหรือไม่ จะยกเลิกหรือขยายการดำเนินการหรือไม่

6. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การประเมินด้านบริบท ควรกำหนดจุดมุ่งหมายของโครงการให้มีความชัดเจน เข้าใจง่ายมากยิ่งขึ้น
2. การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า ผู้บริหารควรพัฒนาครูผู้สอนให้มีความเชี่ยวชาญในการสอน และมีระบบพัฒนาครูอย่างสม่ำเสมอ จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอในการจัดการเรียนการสอนและมีสื่อวัสดุอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมทันสมัยและน่าสนใจ มีแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียน เช่น ห้องสมุดที่มีระบบ อินเทอร์เน็ต
3. การประเมินด้านกระบวนการ ควรใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้
4. การประเมินด้านผลกระทบ ควรจะต้องรักษาคุณภาพของโรงเรียนให้เพิ่มขึ้น จะได้รับการยอมรับ ของชุมชน
5. การประเมินด้านประสิทธิผล ควรใช้วิธีการสอนให้นักเรียนมีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ ครูควรจะเน้นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนให้สามารถนำไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้
6. การประเมินด้านความยั่งยืน ควรจะเน้นการสอนที่สามารถนำความรู้ไปประยุกต์หรือบูรณาการ กับวิชาอื่น

7. การประเมินด้านการถ่ายทอดโยงความรู้ ควรจะจัดกิจกรรมที่นักเรียนสามารถการขยายผลหรือการต่อยอด ปรับปรุงหรือประยุกต์การใช้การสนทนาภาษาอังกฤษในโรงเรียนเพื่อให้นักเรียนได้รู้จักใช้ประโยชน์ และแก้ปัญหา แล้วประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาและการวางแผน ออกแบบการประเมิน เพื่อให้ได้ความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ให้สามารถเกิดขึ้นในทุกขั้นตอนของการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก

2. ในการประเมินโครงการครั้งต่อไป ควรเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ประเมินจากภายนอกเป็นผู้ที่มีส่วนในการประเมิน เพื่อให้ได้ผลการประเมินในแต่ละมุมมอง

เอกสารอ้างอิง

ฐานิดา พาราษฎร์. (2559). ประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2553

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. วิจัยและประเมินผลการศึกษา :
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ประเทือง ใจหาญ. (2556). "การเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและ
แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้
กิจกรรมการละคร". กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พิสนุ พองศรี. (2558). เทคนิคประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่. 4. กรุงเทพฯ : พรอพเพอร์ตี้, พรินท์.

มาเรียม นิลพันธุ์ และคณะ. (2557). การพัฒนาแนวทางประกอบการใช้กรอบแผนการจัดการศึกษา ตลอดชีวิต
มุ่งสู่ความเป็นเลิศด้านอาชีพท้องถิ่น: เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ กับ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2560). การประเมินโครงการ : แนวคิดและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัตน์ บัณฑิต. (2558). วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมคิด พรหมจ้อย. (2552). เทคนิคการประเมินโครงการ. กรุงเทพฯ : ออฟเซทอาร์ท ออโตเมชั่น.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2557). วิธีวิทยาการประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

สุพักตร์ พิบูลย์. (2561). ชุดเสริมทักษะการประเมินโครงการ. นนทบุรี : จตุพรดีไซน์.

สุวิมล ว่องวานิช. (2558). รายงานการวิจัยและพัฒนาระบบการประเมินผลภายในของ
สถานศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายก

สร้อยเพชร ชารินทร์. (2556). ประเมินโครงการพัฒนาวินัยเด็กและเยาวชนโรงเรียนโคกสำโรง
อำเภอสวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด. วิจัยและประเมินผล การศึกษา :
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

Faerch, C. & Kasper, G. (2000). Career Education in the Middle/Junior High School. Salt Lake City, Utah:
Olympus Publishing Company.

Stufflebeam, L.D. (2000). Educational Evaluation Theory and Proactive. Llinois : Peacock.

